

не Мя приехте въ къщи си; бѣхъ голъ, не Мя облѣкохте; бѣхъ боленъ, не Мя споходихте; бѣхъ въ темницѣ, не Мя посѣтихте.“—Грѣшники-тѣ ще рекътъ: „Господи, кога сме Тя видѣли гладенъ, и не тя нахранихмѣ; жаденъ, и не Тя напоихмѣ; страненъ, нагъ, боленъ, или въ темницѣ, и не Ти послужихмѣ?“—„Който не е помагалъ на малки-тѣ Ми братія,“ ще каже Царя-тъ „той Менѣ не е помагалъ!

„Тогава грѣшны-тѣ ще отидѣтъ въ мѣжжъ вѣчнѣ, а праведны-тѣ въ животъ вѣченъ и блаженъ.“

Ако оныя, които не чинятъ добро на ближни-тѣ, ще ся накажатъ толкосъ жестоко; то какво трѣбва да чакатъ оныя, които ся стараѣтъ да вредятъ на ближни-тѣ си, да имъ чинятъ зло; оныя, които отравятъ живота имъ съ разны гоненія; оныя, които гы измамватъ, имъ отниматъ имота, гы клеветятъ, въ гнѣва-тъ си гы бѣжтъ, или убиватъ; стараѣтъ ся да гы развратятъ съ лоши совѣты и примѣры; желаетъ да унизятъ ближняго си съ прѣзрѣнія и съ обидны думы?...

ГЛАВА LXXIII.

4 Приготовление за Пасхѣ.

Два дни прѣди Пасхѣ, въ то время, кога всѣкий Израилтянинъ ся приготавлива достойно да празднува тоя великъ праздникъ, архіереи-тѣ, старѣйшины-тѣ на народа и законоучители-тѣ ся събрали въ дома на първосвященника Каіафа, да ся совѣтуватъ по между си, какъ да хванѣтъ Иисуса Христа тайно и да Го погубятъ.—„Това не трѣбва да правимъ въ праздникъ,“ говорили они, „за да не произведемъ нѣкое возмущеніе въ народа.“ Тѣи страхували отъ народа, а не бояли ся отъ гнѣва Божія!

Иисусъ Христосъ, всевѣдущій, прѣдвидѣлъ всичко, что има да стане. Още на пѣтя камъ Іерусалимъ Той казалъ на ученицы-тѣ Си: „Ный влизаме въ Іеруса-